

Афанасенко М.В. визначає рейтинг як комплексну порівняльну оцінку діяльності економічної системи з метою прийняття управлінських рішень, що базується на даних фінансової звітності та експертних оцінках [1, с. 75]

Ці визначення рейтингу, на думку автора, є найвдалішими та повними, тому що вони підкреслюють порівняльний аспект в сутнісній складовій поняття, а також уточнюють інформаційну базу та сферу застосування рейтингів.

Не слід плутати поняття «рейтинг» з ренкінгом – списком суб'єктів, упорядкованих (ранжованих) за величиною якого-небудь показника діяльності. Ренкінг дозволяє вистроїти суб'єкти економіки за ранжиrom, тобто за яким-небудь одним показником. Також популярні списки з декількох показників для суб'єктів, ранжованих за одним із показників. До таких показників часто відносять характеристики масштабу суб'єкту – капітал, капіталізація, активи, обороти господарчої діяльності та ін. [1, с. 16].

Потрібно звернути увагу на те, що в залежності від мети використання рейтингу, це поняття набуває дещо іншого визначення.

Враховуючи можливість застосування рейтингів в управлінні персоналом, пропонуємо трактувати рейтинг як порівняльну оцінку діяльності персоналу підприємства на різних етапах управління з метою спрощення прийняття управлінських рішень та їх обґрунтованості, яка базується на даних щодо професійних досягнень працівників та експертних оцінках. Таке уточнення дозволяє характеризувати рейтинг як один з методів управління персоналом підприємства. Новизна визначення полягає в розкритті призначення рейтингу, тобто рейтинг розглядається як елемент управління персоналом підприємства.

Література.

1. Афанасенко М.В. Сутність та значення рейтингових оцінок в процесі управління банком / М.В. Афанасенко. // Вісник Української академії банківської справи. – 2011. – С. 72 – 77.
2. Гринько Р.І. Термінологічний словник ринкової економіки: глобалізація, маркетинг, статистика, страхування, фінанси / Р.І. Гринько, О.Р. Гринько. – Львів : НВФ “Українські технології”, 2006. – 216 с.

СУЧАСНИЙ СТАН ФОРМУВАННЯ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Машлій Г. Б. к.е.н, доцент

Тернопільський національний технічний університет ім. Івана Пулюя

Успішність ринкової діяльності будь-якого підприємства значною мірою залежить від ефективності політики управління власним капіталом. Адже власний капітал виступає в ролі показника добробуту власників підприємства, а також найважливішого джерела економічного зростання підприємницької структури. Тому процес формування власного капіталу та прийняття оптимальних рішень, спрямованих на управління ним, є центральною ланкою

фінансового менеджменту. Обсяги, динаміка та структура власного капіталу підприємства є одними з основних чинників, які впливають на формування ринкової вартості підприємства та його оцінку з боку потенційних інвесторів. Саме на підставі аналізу власного капіталу та його частки у загальній структурі фінансових ресурсів підприємства можна зробити висновки про рівень його фінансової стійкості та кредитоспроможності. Отже, власний капітал повинен бути об'єктом постійної уваги діяльності управлінського персоналу.

Проблемам формування власного капіталу приділяли увагу у своїх наукових дослідженнях такі вітчизняні та зарубіжні вчені-економісти як І. Бланк [1], Ю.Брігхем, Л. Данілова [2], Дзямучич М.І. [3], О. Мельник [2], А. Поддєрьогін, Н. Чиж [3], Д. Ван Хорн та багато інших. Проте актуальними є питання визначення тенденцій формування власного капіталу на підприємствах України у сучасних складних економічних умовах.

Динаміка власного капіталу підприємств в Україні у 2010-2013 рр. наведена на рисунку 1.

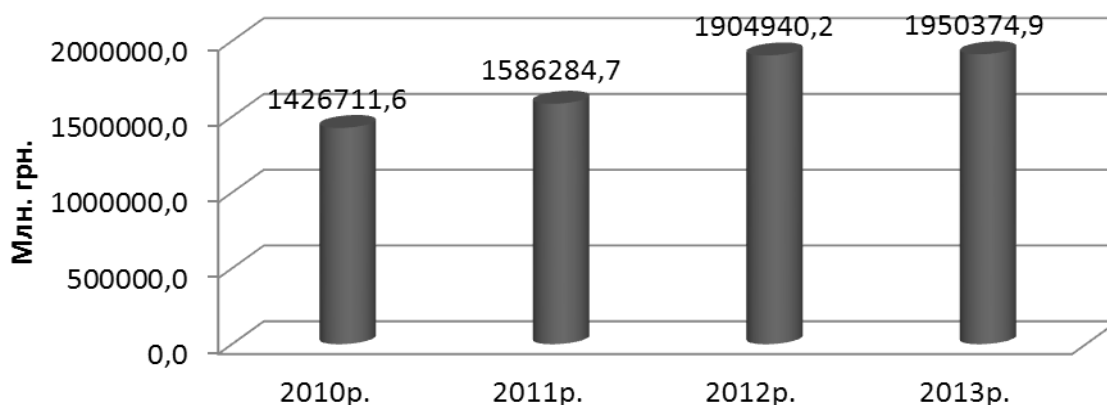

Рисунок 1 – Динаміка власного капіталу підприємств в Україні у 2010-2013 рр. (станом на 31 грудня)*

*Сформовано автором на основі [4]

Як видно з наведених вище даних, протягом 2010-2013 років у нашій країні виявлялася стійка тенденція до зростання сумарного власного капіталу підприємств. Так, індекс зростання даного показника порівняно з рівнем попереднього року у 2011 році становив 1,11, у 2012 – 1,20, у 2013 – 1,004. Отже, у 2013 році спостерігалось зниження темпів досліджуваного показника.

Важливе значення у процесі управління належить дослідженню джерел формування власного капіталу підприємств в Україні. Відповідну інформацію за період 2010-2013 рр. можна отримати з таблиці 1.

Як бачимо з даних таблиці 1, станом на початок 2013 року у складі власного капіталу підприємств найбільша частка припадала на додатковий капітал, проте станом на кінець року його сума зменшилась на 13,8 %. Сума зареєстрованого (статутного) капіталу протягом 2013 року зросла на 26,4 %, що дозволило йому з другої позиції переміститись на першу. Величина резервного капіталу відзначалась тенденцією до збільшення, його приріст складав 10,6 %. У той же час негативними є падіння суми нерозподіленого прибутку та

зростання неоплаченого та вилученого капіталу, що негативно вплинуло на можливість подальшого зростання власного капіталу та відповідно потенціалу розширення масштабів підприємницької діяльності.

Таблиця 1 – Джерела формування власного капіталу підприємств в Україні у 2013 році*

Показник	На 1 січня 2013р., млн. грн.	На 31 грудня 2013р., млн. грн.	Абсолютне відхилення, млн. грн.	Відносне відхилення, %
Зареєстрований капітал	928462,6	1173329,9	244867,3	26,4
Додатковий капітал	951955,1	820347,8	-131607,3	-13,8
Резервний капітал	45882,5	50735,0	4852,5	10,6
Нерозподілений прибуток	91880,4	20873,7	-71006,7	-77,3
Неоплачений та вилучений капітал	104993,6	114911,5	9917,9	9,4
Всього власного капіталу	1913187,0	1950374,9	37187,9	1,9

*Складено за даними [4]

Зростання ефективності формування власного капіталу на підприємствах України вимагає як наявності сприятливих загальноекономічних умов, так і високого рівня фінансового управління суб'єктів ринку.

Література.

1. Бланк И.А. Основы финансового менеджмента: В 2 т. / Бланк И.А. ; 2-е изд., перераб. и доп. – К.: Эльга: Ника-Центр, 2004. Т. 1. К.: Ника-Центр, Эльга, 2004. – 624 с.
2. Данілова Л., Мельник О. Власний капітал підприємства і проблеми його формування / Л. Данілова, О. Мельник // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка. – 2012. - № 138. – С. 26-27.
3. Чиж Н.М., Дзямулич М.І. Особливості управління структурою власного капіталу акціонерних товариств / Н. Чиж, М. Дзямулич // Економічний форум. - № 1. – С. 235-239.
4. Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

ОСНОВНІ ЕТАПИ РОЗРОБКИ ІННОВАЦІЙ ТА ЇХ ЗМІСТ

Мезєва А. А., студент

*Науковий керівник: Шинкаренко В. Г., д.е.н, професор
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Успішний розвиток сучасного автотранспортного підприємства багато в чому залежить від інноваційної діяльності. Методи управління інноваційною